

Med det trettende og sidste anbringende har appellanten endelig kritiseret Rettens manglende overholdelse af retssikkerhedsprincippet, for så vidt som den har unddraget sig diskussionen vedrørende anbringendet om, at forordning nr. 1605/2002⁽²⁾, som er hjemmel for OLAF's og Kommissionens beslutning, ikke finder anvendelse, da det på tidspunktet for de faktiske omstændigheder var finansforordningen af 21. december 1977⁽³⁾, der var gældende. CPEM anmoder i øvrigt om, at de faktiske omstændigheder bevises ved vidneførsel i henhold til artikel 47, stk. 1, andet og tredje afsnit, i procesreglementet for Domstolen.

- (¹) Rådets forordning (EØF) nr. 4255/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår Den Europæiske Socialfond (EFT L 374, s. 21).
- (²) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).
- (³) Finansforordningen af 21.12.1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 356, s. 1) i den udgave, der følger af Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2779/98 af 17.12.1998 om ændring af finansforordningen af 21.12.1977 (EFT L 347, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Ítéltábla (Republikken Ungarn) den 7. september 2009 — Dr. Donat Cornelius Ebert mod Budapesti Ügyvédi Kamara

(Sag C-359/09)

(2009/C 312/20)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr. Donat Cornelius Ebert

Sagsøgt: Budapesti Ügyvédi Kamara

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan Rådets direktiv 89/48/EØF⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF⁽²⁾ fortolkes således, at appellanten, der er tysk statsborger med beskikkelse til at udøve advokatvirksomhed i Tyskland, hvor han er medlem af den tyske advokatforening, men som har opholds- og arbejdstilladelse i Ungarn, har ret til i retssager og forvaltningsretssager at anvende titlen »ügyvéd« (advokat), som er den officielle betegnelse i værtsmedlemsstaten (Ungarn), samtidig med den tyske titel »Rechtsanwalt« (advokat) og den ungarske titel »európai közösségi jogász« (fællesskabsjurist), selv om han ikke er medlem af Ungarns Advokatfor-

ening som beskikket advokat eller har opnået nogen form for autorisation?

- 2) Supplerer direktiv 98/5/EF direktiv 89/4[8]/EØF i den forstand, at direktiv 98/5/EF om udøvelse af advokaterhvervet udgør en lex specialis på området for advokatvirksomhed, mens direktiv 89/4[8]/EØF alene regulerer anerkendelsen af eksamensbeviser for videregående uddannelser generelt?

(¹) Rådets direktiv 89/48/EØF af 21.12.1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, EFT L 19, s. 16.

(²) Europa-parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16.2.1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået, EFT L 77, s. 36.

Appel iværksat den 11. september 2009 af Athinaïki Techniki AE til prøvelse af kendelse afsagt den 29. juni 2009 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-94/05, Athinaïki Techniki AE mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-362/09 P)

(2009/C 312/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Athinaïki Techniki AE (ved avocat S.A. Pappas)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Athens Resort Casino AE Symmetochon

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede kendelse ophæves.

— Påstandene fremsat i første instans tages til følge.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat fire anbringender til støtte for appellen.

Ifølge det første anbringende har Retten foretaget en urigtig fortolkning af Domstolens hidtidige praksis hvad angår gyldighedsbetingelserne for tilbagekaldelse af forvaltningsakter. For at tilbagekaldelse er gyldig, forudsætter det, at retsakten er kendt ulovlig, og at den bliver ophævet inden for en rimelig frist. I denne sag tilbagekaldte Kommissionen retsakten mere end fire år efter dens vedtagelse, og der blev ikke givet nogen begrundelse.